

ภิรมย์พร คำปิ่นตา : การเสนอปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครองของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตามมาตรา 198 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (THE SUBMISSION OF CONSTITUTIONALITY PROBLEM BY THE OMBUDSMAN TO THE CONSTITUTIONAL COURT OR ADMINISTRATIVE COURT UNDER SECTION 198 OF CONSTITUTION OF THE KINGDOM OF THAILAND)
อ. ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร. นันทวัฒน์ บรมานันท์ , อ. ที่ปรึกษาร่วม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บรรเจิด สิงคะเนติ , 236 หน้า. ISBN 974 -17 - 4152-9.

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาปัญหาในการเสนอปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และกฎหรือข้อบังคับซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครองตามมาตรา 198 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย(พ.ศ. 2540) เนื่องจากบทบัญญัติดังกล่าวมิได้กำหนดขอบเขตอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญและศาลปกครอง รวมทั้งขอบเขตของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และกฎหรือข้อบังคับไว้อย่างชัดเจน จากความไม่ชัดเจนของบทบัญญัติดังกล่าวได้เคยมีกรณีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ 24/2543 ที่ศาลรัฐธรรมนูญได้รับพิจารณาปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเสนอให้พิจารณาตามรัฐธรรมนูญมาตรา 198 ทั้งที่ไม่มีบทบัญญัติใดของรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายใดกำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจในการควบคุมตรวจสอบกฎหมายลำดับรองหรือควบคุมตรวจสอบองค์กรตามรัฐธรรมนูญ

ผลจากการศึกษาวิจัยพบว่า อำนาจหน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่งของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา คือ อำนาจหน้าที่ในการเสนอปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือการกระทำของบุคคลตามมาตรา 197 (1) ให้ศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครองพิจารณา ตามมาตรา 198 โดยรัฐธรรมนูญมาตรา 198 มีเจตนารมณ์ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาสามารถเสนอบทบัญญัติแห่งกฎหมายให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาได้ก็เพื่อเป็นจุดเชื่อมโยงให้ประชาชนสามารถใช้ช่องทางดังกล่าวเสนอบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่มีปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาได้อีกทางหนึ่ง การเสนอปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติแห่งกฎหมายจึงแตกต่างกรณีการเสนอปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎ ข้อบังคับ หรือการกระทำของบุคคล ที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาต้องส่งให้ศาลปกครองพิจารณา ซึ่งย่อมต้องเป็นกฎ ข้อบังคับ หรือการกระทำของฝ่ายปกครองที่อยู่ภายใต้การควบคุมตรวจสอบของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

กรณีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ 24/2543 จึงเท่ากับว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาได้เสนอปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหรือข้อบังคับ โดยไม่ได้คำนึงว่ากฎหรือข้อบังคับนั้น ออกโดยองค์กรใด แต่เมื่อศาลรัฐธรรมนูญรับพิจารณาระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้ง โดยที่ไม่มีบทบัญญัติใดของรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายใดกำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจควบคุมตรวจสอบกฎหมายลำดับรองหรือควบคุมตรวจสอบองค์กรตามรัฐธรรมนูญ จึงเป็นการที่ศาลรัฐธรรมนูญตีความขยายอำนาจของตนโดยปริยาย หากผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภายึดถือคำวินิจฉัยดังกล่าวเป็นบรรทัดฐานในการดำเนินการตามมาตรา 198 ย่อมส่งผลให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเสนอปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหรือข้อบังคับได้ทั้งศาลรัฐธรรมนูญและศาลปกครอง อันเป็นการดำเนินการที่ไม่ตรงกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญตามมาตรา 198 ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

ดังนั้น ในการดำเนินการตามมาตรา 198 ควรคำนึงถึงเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญเป็นสำคัญ อันจะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้น ในปัจจุบันจากการดำเนินการตามมาตรา 198

4386116834 : MAJOR LAWS

KEYWORD : THE SUBMISSION OF CONSTITUTIONALITY PROBLEM / OMBUDSMAN / SECTION 198

PHIROMPRON COMPINTA : THE SUBMISSION OF CONSTITUTIONALITY PROBLEM BY THE OMBUDSMAN TO THE CONSTITUTIONAL COURT OR ADMINISTRATIVE COURT UNDER SECTION 198 OF CONSTITUTION OF THE KINGDOM OF THAILAND. THESIS ADVISOR : ASSOC. PROF. NANTAWAT BORAMANAND, Ph.D. , THESIS COADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR BANJERD SINGKANETI, Ph.D. ,236 pp. ISBN 974 -17-4152-9.

This aim of this thesis is to study the misconceptions relating to the submission of problems on the constitutionality of provisions of laws and by-laws or regulations by the Parliamentary Ombudsman to the Constitutional Court or the Administrative Court under section 198 of the Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E. 2540 (1997). These problems arise from the fact that neither the respective jurisdictions of the Constitutional Court and the Administrative Court nor the definitional scope of provisions of law, by-laws or regulations had been prescribed with exacting clarity. The ambiguities surrounding such constitutional provision had once been visited by the Constitutional Court in the case of ruling No. 24/2543, where a problem submitted by the Parliamentary Ombudsman pursuant to section 198 on the constitutionality of Regulations of the Election Commission was accepted for deliberation despite the absence of any constitutional provision or provisions of other laws which extended the jurisdiction of the Constitutional Court to oversee subordinate legislation or constitutional organs.

The research findings have revealed that one of the important functions of a Parliamentary Ombudsman is the submission of problems involving the constitutionality of provisions of laws, by-laws, regulations or acts of persons under section 197(1) to the Constitutional Court or the Administrative Court under section 198. The purpose of section 198 of the Constitution is to empower the Parliamentary Ombudsman to refer provisions of laws to the Constitutional Court for consideration, providing the people with a link and an alternative means of gaining access to the Constitutional Court in the event of a problem on the constitutionality of provisions of laws. Thus, the reference of problems on the constitutionality of provisions of laws is distinguishable from cases involving the reference of problems on the constitutionality of by-laws, regulations or acts of persons, which must be submitted to the Administrative Court by the Parliamentary Ombudsman, provided that they are also by-laws, regulations or administrative acts subject to the supervision of the Parliamentary Ombudsman.

Constitutional Court Ruling No. 24/2543 was therefore equivalent in effect to a submission of a problem on the constitutionality of by-laws or regulations by the Parliamentary Ombudsman which did not take any account of the nature of the organ issuing such by-law or regulation. Nonetheless, the assumption of jurisdiction over the Regulations of the Election Commission without any substantiating provisions in the Constitution or other laws which granted the Constitutional Court with such jurisdiction to supervise subordinate legislation or constitutional organs, thus resulted in an implied self-extension of the Constitutional Court's jurisdiction. Further reliance by the Parliamentary Ombudsman of such a ruling as a basis for undertaking proceedings under section 198 would furnish the Parliamentary Ombudsman with a choice of submitting a problem either to the Constitutional Court or the Administrative Court when making a reference of a problem pertaining to the constitutionality of a by-law or regulation, a state of affairs inconsistent with the underlying intentions of section 198 of the Constitution stated above.

Hence, in undertaking proceedings under section 198 of the Constitution, due regard should be given to the intentions of the Constitution, which should help remedy such problems currently faced in proceedings under section 198.